

«Уже дзвенять і ніжно врунять...» (1929)

Бен Степан

* * *

Уже дзвенять і ніжно врунять,
Шумлять березові гаї.
А журавлі летять і струнять,
Пливуть у вишині.

Глибоке небо синє-синє.
В тонкім мереживі гілля.
Хмарки, неначе ластовиння
Чи перламутрова луска.

І кожне серце, ніби брунька,
Рожевим кільчиться листком...
А журавлі летять і струнять,
Пливуть понад селом.

1929

Постійна адреса: http://ukrlit.org/ben_stepan/uzhe_dzveniat_i_nizhno_vruniat